

WYKRZYKNIK !

Czasopismo Rzeczpospolitej Uczniowskiej
SP 10 Włocławek

CO NOWEGO W 10?

Drodzy Rodzice!!!

Już czas!!!!

Już czas zapisać dzieci do oddziałów zerowych i klas pierwszych na rok szkolny 2012/2013. Zapisu można dokonać w sekretariacie szkoły w godzinach od 8.00 do 15.30. Zapraszamy.

Oto nasza oferta edukacyjna dla najmłodszych uczniów.

Edukacyjna

- W oddziałach przedszkolnych dodatkowe zajęcia (opłacane przez rodziców) z języka angielskiego i rytmiki
- Dobrze wyposażone pracownie: sprzęt video, pomoce dydaktyczne zgodne z nową podstawą programową, tablice interaktywne, radiowęzeł
- Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne
- Zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze
- Zajęcia gimnastyki korekcyjnej
- Kółka zainteresowań
- Zajęcia dla klas I poszerzone o specjalności klas

- Uczniowski Klub Sportowy, w ramach którego organizowane są różne zajęcia sportowe
- Zespół taneczny i chór

Wychowawczo - opiekuńcza

- Każda klasa (począwszy od pierwszej klasy) przez trzy lata pracuje w ramach obranej specjalności klasowej
- Uczniom zapewniamy opiekę świetlicy czynnej w godzinach uzgodnionych z rodzicami;
- Zapewniona opieka pielęgniarki szkolnej
- Możliwość skorzystania z obiadów w szkolnej stołówce;
- Toalety dostosowane do wieku dzieci;
- Udział w wycieczkach, lekcjach tematycznych w Centrum Edukacji Ekologicznej, muzeach, bibliotekach;
- Wyjścia do teatru i kina;
- Plac zabaw i miejsce zabaw w ramach programu Radosna Szkoła, boisko wielofunkcyjne;
- Szkoła uczestniczy w programach: „Owoce w szkole” i „Szlanka mleka”
- udział w imprezach/ akcjach, np.:
 - Całoroczna akcja „Czytamy dzieciom”
 - Całoroczna akcja „Twoje 10 minut”
 - Całoroczna akcja „Dzień czysty”
 - Całoroczna akcja „Gorączka złota”
 - Obchody Miesiąca Ochrony Przyrody
 - Ślubowanie klas pierwszych
 - Realizacja programu „ Super wiewiórka” dla kl.0-I
 - Realizacja programu edukacyjnego „Bezpieczny pierwszy”
 - „Dzień Walki z Głodem”- akcja pomocy dla biednych dzieci, sprzedaż ciast

Wewnątrz numeru:

- 1 CO SŁYCHAĆ W 10?
- 2 5-,6- LATEK W SP 10
- 3 IDĄ ŚWIĘTA
- 4 RADY I PORADY
- 5 PASJE KLASY III B

- Uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka przygotowana przez kl. III
- Zabawa karnawałowa dla kl. 0-III
- Konkurs znajomości przepisów ruchu drogowego dla kl. I-III
- Konkurs ortograficzny dla kl. III
- Olimpiada wiedzy o zdrowiu dla kl. I-II
- Konkurs „Matematyczny Kangurek” dla kl. I-III
- Konkurs recytatorski dla kl. 0-III
- Dzień Zdrowego Odżywiania kl. I-III
- Konkurs wiedzy ekologicznej dla kl. II-III
- Konkurs umiejętności czytania dla kl. I-III
- Festiwal piosenki kl. 0 - III
- Bal klas III
- Dzień przedszkolaka

UCZNIOM O SPECYFICZNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH zapewniamy:

- zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze w klasach 0-III
- zajęcia rewalidacyjne
- zajęcia korekcyjno-kompensacyjne
- zajęcia gimnastyki korekcyjnej
- zajęcia dyslektyczne
- zajęcia logopedyczne
- zajęcia terapeutyczne
- nauczanie indywidualne

Red.

Pięciolatki i sześciolatki w naszej szkole

W Szkole Podstawowej nr 10 we Włocławku już od czterech lat funkcjonują oddziały przedszkolne. Nasza

placówka posiada odpowiednią infrastrukturę, która spełnia kryteria w zakresie objęcia sześciolatków obowiązkiem szkolnym. Dysponujemy trzema odpowiednio przygotowanymi salami przeznaczonymi dla klas zerowych, w których znajdują się odpowiednie meble, stoliki do zajęć grupowych, dywan oraz niezbędne pomoce dydaktyczne i zabawki wspomagające prawidłowy rozwój dziecka. Możemy pochwalić się wyspecjalizowaną kadrą pedagogiczną, która na bieżąco doskonali swój warsztat pracy, w różnych formach doskonalenia zawodowego.

Szkola posiada odpowiednio wyposażoną **salę gimnastyczną** oraz **salę zabaw** dla dzieci z klas młodszych. Ponadto placówka posiada nowy **plac zabaw** wyposażony w urządzenia dostosowane do możliwości fizycznych małego dziecka, gwarantujące bezpieczne zajęcia rekreacyjne.

Dzieci sześciolatnie uczęszczające obecnie do klasy pierwszej osiągnęły dojrzałość szkolną i w większości dobrze radzą sobie z przyswajaniem wiedzy i umiejętności zawartych w podstawie programowej; właściwie przestrzegają reguły obowiązujące w społeczności dziecięcej i współdziałają w zabawach. Uczą się samodzielności w czynnościach samoobsługowych, dbają o bezpieczeństwo własne i innych; rozumieją jak zachować się w sytuacji zagrożenia oraz wiedzą gdzie można otrzymać pomoc i potrafią o nią poprosić.

Dojrzałość emocjonalna i społeczna ma bardzo duży wpływ na sukcesy i powodzenie dziecka w edukacji szkolnej – stąd nauczyciele systematycznie współpracują z Poradnią Pedagogiczną. Dzieci z trudnościami dydaktycznymi objęte są dodatkowymi zajęciami

w ramach zespołu dydaktyczno - wyrównawczego lub zespołu korekcyjno- kompensacyjnego. Uczniowie z wadami wymowy objęci są terapią logopedyczną na terenie szkoły, natomiast dzieci z wadami postawy uczęszczają na gimnastykę korekcyjną.

Reasumując dzieci sześćioletnie chętnie uczęszczają do szkoły, zainteresowane są pracą, aktywnie uczestniczą w zajęciach. W szkole nie tylko zdobywają wiedzę, uczą się współpracy, ale również mają możliwość rozwoju swoich zainteresowań i uzdolnień.

Dorota Goldewicz wych. klasy I c

Witaj wiosno!

Piosenkami i radosną wspólną zabawą w środę, 21 marca, nasi uczniowie powitali wiosnę.

Klasy 0-III poprzez piosenki, tańce i plastyczne inspiracje wyrazili radość z odejścia zimy i pojawiania się Pani Wiosny. Symbolem tych zmian były wykonane przez poszczególne klasy Marzanny. Najpiękniejsze nagrodzono, a że wszystkie zasłużyły na takie miano, więc wszystkie znalazły się na wystawie.

Starsi bawili się w klimatach polskich przebojów. W ten sposób wpisali się w całoroczny projekt „Polska da się lubić”. Uczniowie śpiewali najpiękniejsze i najbardziej znane przeboje opolskiej sceny.

Zabawy obydwu grup sprzyjały integracji klas. Pokazywały, że wszyscy mogą się bawić i nikt podczas zabawy nie jest sam. Uczyły tolerancji i wrażliwości, okazywały świetny sposób na przeciwdziałanie przemocy. Podkreślały bezpieczeństwo uczniów.

IDA ŚWIĘTA

Tradycje Wielkanocne

Wielkanoc najstarsze i najważniejsze święto chrześcijan, obchodzone już od II wieku. Jest także tryumfalnym świętem odradzającego się życia i wiosennej odnowy, a związane są z nim przeróżne zwyczaje i obrzędy.

W polskiej obyczajowości są one niezwykle bogate i barwne.

Tradycje chrześcijańskie splatają się tu z pradawnymi misteriami na cześć budzącej się z zimowego snu przyrody, pełnych radości i słońca. Wielkanocnych obchodów nie zdołały przytłumić ani umartwienia i wielkopostna powaga, ani smutek i żałoba Wielkiego Tygodnia, bo nawet w obrzędach wielkopostnych są momenty skrywanej wesołości, usankcjonowane przez tradycje i obyczaj.

Każdy dzień Wielkiego Tygodnia ma swoją barwę i rytuał, każdy przybliża czas radosnego, wiosennego świętowania.

- Wielki Czwartek – ustanowienie sakramentu Eucharystii i kapłaństwa

- Wielki Piątek - adoracja krzyża i rozważanie męki pańskiej

- Wielka Sobota – święcenie pokarmów, ognia i wody

Po Trydium Paschalnym nadchodzi wreszcie najważniejszy dzień w świadomości każdego chrześcijanina, w którym to Chrystus pokonał śmierć i po 3 dniach zmartwychwstał jak zapowiadał. Stąd też uczestniczymy w porannej mszy św. połączonej z procesją zwanej **rezurekcją**.

Po powrocie do domów spożywamy wspólnie świąteczne śniadanie dzieląc się **jajkiem** - symbolem życia i składając sobie życzenia.

Oto niektóre ze zwyczajów wielkanocnych:

Sól chroni mięso przed zepsuciem. Poświęcona ma chronić przed złem i zepsuciem nasze dusze.

Pieprz nadaje pokarmom wyrazisty smak.

Jajko jest znakiem nowego życia. Przypomina nam, że Chrystus Zmartwychwstał.

Palma to pamiątka uroczystego wjazdu Chrystusa do Jerozolimy. Mieszkańcy witali Go, wymachując palmami. Poświęcone palmy mają chronić przed chorobami i zapewnić dobre plony.

Pisanki turlało się po świątecznym stole, żeby się zderzyły lub stuknęło czubkiem. Czyja stłukła się wcześniej, ten przegrywał. Malowano je, żeby było wiadomo, która jest czyja.

Borowina, bukszpan i mirt są znakami pokoju, który przynosi Chrystus. W Polsce wkłada się je do koszyczka zamiast gałązki oliwnej.

Baranka jedli Żydzi podczas ostatniej wieczerzy przed ucieczką z niewoli egipskiej. Baranek jest odąd symbolem wolności.

Wierzono, że **woda** ma moc oczyszczającą. Polewanie się nią ma nam przypomnieć o unikaniu złych uczynków.

Do wielkanocnej tradycji należało również, aby w domu było jak najwięcej rodzajów **ciast**.

Osoba, która wkładała ciasto do pieca, przez cały czas pieczenia nie mogła usiąść, bo ciasto by opadło i zrobiłby się zakalec.

Artykuł przygotowała s. Ewa Wójcik

Bezpieczna szkoła

– bezpieczny uczeń

Nasza szkoła przystąpiła do ogólnopolskiego konkursu „Bezpieczna szkoła - bezpieczny uczeń”. Hasłem konkursu jest „Prawo, przyjaźń, tolerancja. Celami konkursu jest popularyzowanie wśród uczniów podstawowych zasad funkcjonowania państwa prawnego i społeczeństwa obywatelskiego, w tym współżycia, poszanowania praw jednostki, w tym ucznia-obywatela; przeciwdziałanie patologiom; tolerancji wobec ludzi o odmiernej kulturze, rasie, obyczajach; solidaryzmu społecznego podniesienie poziomu bezpieczeństwa szkoły i uczniów. Oto co się działo.

Mój przyjaciel jest inwalidą

W ramach realizacji zadania konkursowego nr 7 – **Mój przyjaciel jest inwalidą – jak kształtować postawy akceptujące niepełnosprawność** zostały zrealizowane zajęcia w oparciu o scenariusz zajęć opracowany i dostosowany do wieku dzieci. Podobnie było w klasie I d. Oto opis realizacji zadania.

Celem przeprowadzonych zajęć było: kształtowanie postawy tolerancji i akceptacji wobec osób niepełnosprawnych
- uwrażliwienie uczniów na problemy osób niepełnosprawnych

- uwrażliwienie na niesienie pomocy osobie niepełnosprawnej
- nabycie umiejętności współżycia z osobami niepełnosprawnymi.

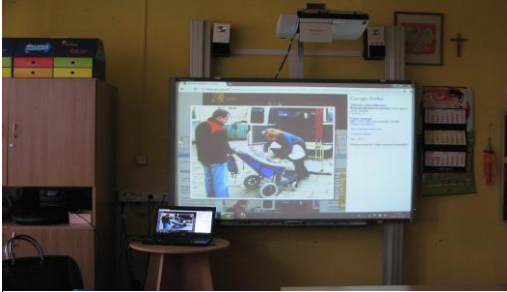

W czasie zajęć omówiono problem niepełnosprawności w kilku aspektach:

1. Czym jest niepełnosprawność: niepełnosprawność oznacza taki stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy, który powoduje trwale lub okresowe utrudnienie, ograniczenie bądź uniemożliwienie samodzielnej egzystencji.
2. Rodzaje niepełnosprawności: upośledzenie wzroku, upośledzenie słuchu, upośledzenie ruchu, niepełnosprawność intelektualna – w stopniu lekkim, w stopniu umiarkowanym, w stopniu głębokim.
3. Reakcja dzieci zdrowych na niepełnosprawność rówieśnika (naśmiewanie, pokazywanie palcem, nadmierna troskliwość i zainteresowanie, ciekawość, nietaktowne pytania).
4. Jak mogę pomóc? - Pomoc niepełnosprawnym kolegom.
5. Różnice między osobami pełnosprawnymi i niepełnosprawnymi.
6. Wyjaśnienie pojęć: INTEGRACJA, TOLERANCJA, AKCEPTACJA.

W ramach pkt. 4 uczniowie zostali podzieleni na 3 grupy, które miały pomagać swoim niepełnosprawnym kolegom: osobie niewidomej, niesłyszącej i niepełnosprawnej ruchowo. Troje uczniów wybranych losowo wcieliło się w role niepełnosprawnych na kilkadziesiąt minut. Zadanie to pozwoliło wczuć się w sytuacje osób niepełnosprawnych i scharakteryzować własną

postawę wobec osób niepełnosprawnych oraz emocje, jakie towarzyszyły przy wykonaniu tego zadania.

Dzieci wykazały się dużym zaangażowaniem, aktywnością i zrozumieniem tematu. Zajęcia dostarczyły im podstawowej wiedzy na temat niepełnosprawności i jej rodzajów oraz dostarczyły właściwych wzorców zachowań i postaw w kontaktach z osobami niepełnosprawnymi. Tego typu zajęcia oraz działania przyczynią się niewątpliwie do zbudowania społeczeństwa „bez barier i uprzedzeń”, w którym dzieci zdrowe i niepełnosprawne będą miały równe prawa dostępu do edukacji i będą mogły spotkać się w szkole z pełnosprawnymi rówieśnikami na zasadzie równej pozycji, a widok niepełnosprawnego ucznia w szkole nie będzie niczym niecodziennym i dziwnym.

Opracowała: Izabela Hejmanowska, wych. kl. I d

Więcej niż widzieć

W ramach tego zadania uczniowie uczestniczyli w zajęciach warsztatowych prowadzonych przez pracownika Miejskiej Biblioteki Publicznej we Włocławku, p. Krystynę Matusiak. Oto relacja klasy VI c.

W poniedziałek 27 lutego br. nasza klasa VI c - wraz z wychowawcą klasy, panią G. Kobielską, udała się do Miejskiej Biblioteki Publicznej, gdzie znajduje się dział „Książki mówionej”. Spotkanie poświęcone było temu, abyśmy przybliżyli sobie tematykę osób niepełnosprawnych i dowiedzieli się o tym, że ludzie niewidzący mogą normalnie żyć.

W Sali Kameralnej biblioteki obejrzelśmy dwa ciekawe filmy. Mogliśmy z nich dowiedzieć się o wielu interesujących ciekawostkach z życia osób niewidomych. Pierwszy tytuł filmu to „Chcemy zobaczyć żółte pasy i usłyszeć dźwięk autobusu”, a drugi „N jak niewidomy, czyli jak pomóc osobie z dysfunkcją wzroku”. Dowiedzieliśmy się również, że jest technika „czytaka”. Pani pokazała nam jeszcze specjalne książki, tablice, zeszyty i różne gadzety przeznaczone dla osób niewidomych. Ciekawostką jest to, że w filii, gdzie odbyły się zajęcia, znajduje się ok. 2,5 tys. kaset, na których nagrane są książki. Mogą z ich korzystać osoby słabo widzące i niewidomi. W Polsce jest ok. 500 tys. niewidzących i niedowidzących. Okazało się również, że ludzie z wadą wzroku też mogą oglądać filmy, chodzić do teatru dzięki technice audio deskrypcji, czyli narracji, która za pomocą dodatkowych słownych opisów udostępnia odbiór treści wizualnych, np.: gry aktorskiej osobom niewidzący i słabowidzącym.

Spotkanie było interesujące, bardzo mi się podobało, jak również moim kolegom i koleżankom. Uwrażliwiło mnie na problem ludzi niewidzących oraz uświadomiło mi, że można walczyć z przeciwnościami i pokonywać swoje ograniczenia i żyć normalnie. Osoby niewidzące wcale nie muszą rezygnować z książek.

Wystarczy, że skorzystają ze zbiorów biblioteki i wypożyczą książkę do słuchania lub czytania palcami za pomocą specjalnego alfabetu Braila. Poza tym spotkania uczuliło nas na problemy osób niepełnosprawnych, pozwoliło dostrzec ich trudną i złożoną sytuację. Z ciekawością czekamy na kolejne, podobne spotkania.

opr. Lena Chmielewska kl. VI c

BEZPIECZNY INTERNET

„Dziesiątka” to szkoła, która dba o bezpieczeństwo swoich uczniów. Od wielu lat nieustannie organizujemy na terenie naszej szkoły różnego rodzaju akcje o charakterze profilaktyczno-wychowawczym, których celem jest uświadamianie dzieciom bieżących zagrożeń oraz uczenie ich, jak ochronić siebie i innych przed tymi zagrożeniami oraz, jak właściwie reagować w trudnych sytuacjach.

Obecnie bardzo poważnym zagrożeniem dla młodego człowieka jest serwowanie w sieci. Korzystanie z Internetu stwarza dzieciom i młodzieży wiele możliwości, jest też dla nich atrakcyjną formą spędzania wolnego czasu. Niestety dzieci na ogół nie zdają sobie sprawy z tego,

jakie zagrożenia czyhają na nich w wirtualnym świecie. Aby przybliżyć naszym uczniom zasady bezpiecznego korzystania z Internetu, w lutym zorganizowaliśmy cykl warsztatów profilaktyczno-wychowawczych pod nazwą: „Bezpieczny Internet”. Przeprowadzenie tych zajęć w lutym nie jest przypadkowe. Otóż co roku, już od kilku lat w naszej szkole prowadzimy działania z okazji Międzynarodowego Dnia Bezpiecznego Internetu, który w tym roku był obchodzony 7 lutego. Omawiane warsztaty zorganizowaliśmy we współpracy z instytucjami pozaszkolnymi: wrocławską Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną oraz Strażą Miejską. Nasze zaproszenie w celu przeprowadzenia zajęć przyjęli: psycholog Poradni – p. Aneta Sokołowska oraz Rzecznik Straży Miejskiej p. Norbert Struciński. Zajęciami objęliśmy uczniów z klas IV-VI, gdyż naszym zdaniem to grupa wiekowa najbardziej narażona na niebezpieczeństwa związane z serwowaniem w sieci.

Podczas warsztatów uczniowie mogli dowiedzieć się m.in. tego, jak bezpiecznie korzystać z komunikatorów np. bardzo popularnego „Gadu Gadu” i portali społecznościowych tj. „Nasza Klasa”, „Facebook” i innych. Zostali też uczuleni na rozpoznawanie pierwszych sygnałów świadczących o nadużyciach w sieci. Uczestnicy warsztatów pogłęбили swoją wiedzę o tym, jakie są najczęstsze rodzaje internetowej przemocy np. ubliżanie, wyzywanie, zamieszczanie ośmieszających filmików i jak się ich wystrzegać i jak na nie we właściwy sposób reagować. Dowiedzieli się też gdzie i u kogo szukać pomocy, gdy są świadkami lub ofiarami cyberprzemocy oraz jakie konsekwencje grożą jej sprawcom.

Uczniowie uczestniczący w zajęciach byli z nich bardzo zadowoleni, pozytywnie wypowiedzieli się o warsztatach, zwracając szczególną uwagę na to, że treści poruszane na spo-

tkaniach były dla nich ciekawe, interesujące i im bliskie. Zajęcia miały atrakcyjną dla uczniów formę, oprócz prelekcji były przeprowadzone za pomocą różnorodnych metod aktywizujących tj.: praca w grupach, dyskusja z argumentowaniem, „burza mózgów” i inne oraz filmy i pokazy z użyciem technik multimedialnych.

Nasze dobre przykłady z działań profilaktycznych i wychowawczych propagujemy w lokalnych mediach. O przebiegu warsztatów „Bezpieczny Internet” informowały włocławskie media: telewizja Kujawy, CW 24 oraz portal q4 – www.q4.pl.

opr. pedagog P. Włoczevska

Program profilaktyczny „Debata”

W naszej szkole uczniowie klas 5 i 6 biorą udział w programie profilaktycznym pt. „DEBATA”. Celem dwugodzinnych warsztatów jest kształtowanie prawidłowych przekonań normalnych dotyczących picia alkoholu. Program DEBATA jest adresowany głównie do młodzieży, u której w większości nie nastąpiła jeszcze inicjacja alkoholowa. Ma on charakter uprzedzający, jego zadaniem jest zapobieganie przedwczesnemu używaniu alkoholu i towarzyszącym temu konsekwencjom. Realizatorami Programu byli terapeuci z Płocka (przy współpracy UM- Wydziału Promocji Zdrowia i Polityki Społ.) oraz psycholog PPP Włocławek- p. E. Sobczak-Nęcka.

Opr. pedagog Joanna Dziedzic

„Nie jesteś sam”

Pod takim hasłem w naszej szkole, w dniu 7 marca br. odbyło się konwersatorium na temat „Nie jesteś sam” z udziałem uczniów kl. IIIb, reprezentantów klas III-VI oraz przedstawicieli następujących instytucji: MOPR /L.Kobus/, PCK /J.Pacho/, Straży Miejskiej /N.Struciński/, PPP /A.Sokołowska, M.Nowaković/. Spotkanie przygotowała i poprowadziła wychowawczyni klasy III b – D. Chojnowska.

Celem debaty było uświadomienie uczniom w jakich sytuacjach i gdzie szukać pomocy oraz jak okazać pomoc osobom w trudnej sytuacji życiowej. Uczniowie wykazali się dużą znajomością tematyki i zrozumieniem problemów osób osamotnionych, potrzebujących pomocy. Zadawali pytania, na które otrzymali wyczerpujące i satysfakcjonujące odpowiedzi. Poznali przykłady rozwiązywania trudnych sytuacji i podstawowe formy pomocy oraz instytucje, które wspierają osoby potrzebujące. Spotkanie wzbogaciły prezentacje multimedialne, w tym przygotowana przez opiekuna Szkolnego Koła PCK p. A. Lewandowską. Debata została poprzedzona udziałem uczniów w zajęciach przygotowanych przez MBP na temat „ Jak radzić sobie z niepełnosprawnością” oraz w zajęciach przeprowadzonych w szkole w klasach III-VI na temat „Nie jesteś sam”. Ich celem było uświadomienie różnorodności postaw i zachowań ludzi, a także rozumienia problemu osamotnienia z powodu trudnej sytuacji społecznej osób znajdu-

jących się w szkole i najbliższym środowisku. Uczniowie omawiając zagadnienia odrzucenia i osamotnienia ludzi opracowali plany pracy wspomagające osoby w potrzebie oraz plakaty promujące walkę z samotnością. Cennym osiągnięciem wyżej wymienionych zajęć było zrozumienie znaczenia odpowiedzialności za drugiego człowieka i konieczności współdziałania na jego rzecz.

*Opr. wychowawczynie klasy III b
– D. Chojnowska*

Program profilaktyczny

W dniu 07 marca 2012 roku w naszej szkole odbył się występ profilaktyczny. Krakowski zespół „Inspiracje” zaprezentował dwa programy. Jeden - dla uczniów klas 0-II pt. „Porskromnienie nieznośnego smoka” - mówił na temat rozwiązywania konfliktów w grupie rówieśniczej. Drugi – przeznaczony dla uczniów klas III-VI pt. „Nad przepaścią” przestrzegał dzieci i młodzież przed nadużywaniem cyberprzemocy, uczył postawy asertywnej, zachęcał do rozwijania swoich pasji.

Uczestnicy spotkania aktywnie w nim uczestniczyli, chętnie zabierali głos i brali udział w konkursach. Wszyscy uczniowie zdobyli nową wiedzę na temat przemocy i zagrożeń, jakie mogą na nich czyhać, nawet ze strony koleżanek i kolegów, nt. konfliktów i tego u kogo mogą szukać pomocy.

opr. Karolina Górczyńska kl. V a

Potrafię udzielić pierwszej pomocy

To jedno z zadań realizowanych w ramach projektu „Bezpieczna szkoła - bezpieczny uczeń”. Stąd 24.01.2012 i 13 marca roku odbył się w naszej szkole pokaz udzielania pierwszej pomocy zorganizowany przez szkolną pielęgniarkę Magdalenę Bocheńską a poprowadzony przez ratownika medycznego Zbigniewa Ziółkowskiego.

W pokazie tym brały udział dzieci klas I - IV. Pokaz ten miał na celu naukę pierwszej pomocy. Były pokazane między innymi filmy przedstawiające różne zdarzenia, które wymagały udzielania pierwszej pomocy. Dzieci także ćwiczyły układanie osoby w pozycji bocznej, bezpiecznej przy wcześniejszym wytłumaczeniu kiedy można taką osobę układać w tej pozycji. Również ćwiczony był pośredni masaż serca.

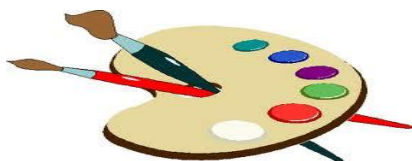
Oto jak należy pomagać.

Po skończonym pokazie i ćwiczeniach dzieci SP10 wyniosły dużą wiedzę na ten temat i na pewno będą potrafiły udzielić podstawowych czynności ratujących życie. W późniejszym terminie przewidziany jest także pokaz i nauka pierwszej pomocy dla pozostałych uczniów.

opr. szkolna pielęgniarka M. Bocheńska

RADY I PORADY

Analiza formalna dzieła sztuki

Co dzień dokonujemy wyborów, które wpływają na nasze życie. Często są to niewłaściwe, pochopne oceny rzeczy, którymi się otaczamy, z których korzystamy, które wpływają na komfort naszego życia.

W domu czy w pracy otaczamy się kolorami, kształtami, stwarzamy sobie nastrój, w którym dobrze się czujemy. Dzieła sztuki: malarstwo, rzeźba, grafika są elementami tej układanki. Aby wybrać najlepiej, musimy trochę bardziej zrozumieć dzieło, np. obraz. Zastanowić się, czego oczekujemy po nim, czy tylko ma być wypełnieniem reszty wnętrza czy odwrotnie – dominantą; czy chcemy zagłębiać się w jego treść; czy ma on przynosić doznania emocjonalne: wzruszać, zachwycać, krzyczeć, symbolizować. Właściwy wybór zapewni nam komfort obcowania ze sztuką.

Jednak aby wybrać najlepiej, powinniśmy przeanalizować wiele elementów formalnych dzieła, ponieważ dopiero pełna analiza pozwoli nam świadomie wybrać dzieło dla siebie, z którego będziemy zadowoleni na długi czas. Przedstawiam wam plan, według którego powinno się analizować dzieło sztuki:

1. Autor, tytuł.
2. Data powstania, wiek.

3. Styl, kierunek.
4. Wymiary obrazu.
5. Podłoże: płótno, papier, tektura, drewno, deska, ściana (fresk).
6. Technika: olej, akwarela, tempera, akryl, gwasz, rysunek kredką, collage, grafika.
7. Tematyka: martwa natura, portret, autoportret, wnętrze, malarstwo rodzajowe, marynistyczne, historyczne, pejzaż malarstwo abstrakcyjne, akt, sceny batalistyczne, malarstwo iluzjonistyczne, tematyka religijna.
8. Treść ideowa obrazu.
9. Analiza formalna:

- faktura: gładka, szorstka, impastowa, błyszcząca, matowa, ziarnista itp. - światło: realne, fantastyczne, sztuczne, bezpośrednie, rozproszone, frontalne, boczne, padające w kierunku widza, zenitalne (z góry), kilka źródeł światła, partie obrazu mniej lub więcej oświetlone; np. kontury postaci wtopione w tło, jasne partie obrazu są czyste i precyzyjne, podczas gdy partie zacienione- rozmażane i niewyraźne o nieprecyzyjnych kształtach (tzw. Sfumato u Leonarda da Vinci).

- perspektywa: pasowa, rzędowa, zbieżna, boczna, z lotu ptaka, żabia, barwna, powietrzna.

- kolorystyka : wąska lub szeroka gama barw, barwy ciepłe lub zimne, dopełniające, barwa lokalna, harmonia barw, zastosowana dominanta lub kontrast barwny, barwy podstawowe, pochodne, złamane, plama miękka lub ostra.

-kontrast: barwny, kształtu, wielkości, akcentu do reszty, tematyczny, temperatury, lub brak.

-tło obrazu: pierwszy plan, tło, dalszy plan (II, III), wyrazistość obiektów znajdujących się bliżej w porównaniu z leżącymi dalej.

- kompozycja: statyczna, dynamiczna, zamknięta, otwarta, rytmiczna, symetryczna, dynamiczna.

- pojęcia: np. (dywizjonizm)- wprowadzanie do obrazu barw w czystej postaci, nie mieszanych na palecie, które dopiero w oku widza zlewają się w pożądany ton (impresjonisci), itd.

- ocena własna, trafność użytych środków, czy obraz przemawia do ciebie?

Po przeanalizowaniu tych elementów można ocenić obraz, świadomie zdecydować o jego posiadaniu, umieć uzasadnić wybór.

Życzę wam wspaniałych doznań w kontaktach ze sztuką.

opr. nauczyciel plastyki, p. Mirosław Traczyk

DROGI RODZICU!

„BO TO WAŻNE JEST, ŻEBY ZDROWE ZĘBY MIEĆ”

Higiena jamy ustnej- dobra higiena jamy ustnej jest bardzo ważna nie tylko dla wyglądu, ale dla dobrego stanu zdrowia. Zła higiena prowadzi do różnorodnych stomatologicznych i ogólnomedycznych problemów takich jak choroba próchnicowa zębów, choroby dziąseł i przyzębia infekcje, nowotwory, zawały serca ,choroby układu krążenia. Regularne wizyty kontrolne i profesjonalne oczyszczanie zębów w gabinecie stomatologicznym zapobiega tym problemom i pomaga w utrzymaniu prawidłowej higieny jamy ustnej.

Ważne jest aby zęby były szczotkowane regularnie ,dokładnie i przez odpowiednio długi czas. Szczotkowanie zębów dwa razy dziennie przez 2 min to minimum konieczne do właściwej higieny jamy ustnej. Dzieci i dorośli powinni zgłaszać się na przeglądy stomatologiczne regularnie 2razy do roku.

Dobre rady:

- ✚ Pić duże ilości wody.
- ✚ Urozmaicać dietę tak by w pożywieniu znajdowały się produkty z 5 głównych grup.
- ✚ Ograniczyć lub zlikwidować podjadanie pomiędzy głównymi posiłkami.
- ✚ Szczotkować zęby 2 razy dziennie.
- ✚ Ograniczyć spożywanie słodczy i słodzonych napojów.
- ✚ Regularnie minimum 2razy w roku zgłaszać się na wizyty kontrolne.
- ✚ Najlepszym sposobem na uniknięcie problemów stomatologicznych jest profilaktyka.

opr. szkolna pielęgniarka, p. M. Bocheńska

Szkoła Twoich marzeń

Poniżej przedstawiam wywiad z moją siostrą Pauliną, która jest uczennicą Gimnazjum nr 4 im. ONZ we Włocławku.

- Cześć
- Cześć
- Chciałem z Tobą porozmawiać na temat Gimnazjum nr 4 im. ONZ we Włocławku, którego jesteś uczennicą, co możesz powiedzieć na temat tej szkoły?
- Szkoła znajduje się przy ul. Wyspiańskiego 3 we Włocławku na osiedlu Południe. Szkoła moja posiada bogatą bazę dydaktyczną i wspaniałych nauczycieli. Również okolica jest piękna, gdyż niedaleko znajduje się las. W tym samym budynku dydaktycznym znajduje się Szkoła Podstawowa nr 23 oraz przedszkole.
- Na jakim poziomie odbywa się kształcenie?
- Poziom kształcenia jest bardzo wysoki, uczniowie naszej szkoły są finalistami wielu olimpiad wojewódzkich i ogólnopolskich. W roku 2011 nasze gimnazjum znalazło się na drugim miejscu pod względem poziomu nauczania w województwie kujawsko-pomorskim. Aby zostać uczniem naszego gimnazjum spoza rejonu nie wystarczy mieć tylko wysoką średnią, ale również trzeba wykazać się osiągnięciami w konkursach szkolnych i pozaszkolnych.
- Co szkoła oferuje swoim uczniom?
- Szkoła oferuje bardzo wysoki poziom nauczania, wiele kółek zainteresowań, wycieczki krajowe i zagraniczne, wymianę zagraniczną, doradztwo zawodowe, projekty edukacyjne i wiele innych ciekawych rozwiązań.
- A jakie są koła zainteresowań?
- Jest wiele kół zainteresowań, do najciekawszych moim zdaniem należą kółko geograficzne

i sportowe, jednak każdy uczeń naszej szkoły na pewno znajdzie coś dla siebie.

- Szkoła jest uważana za najlepsze gimnazjum we Włocławku, Czy tak jest naprawdę?
- Tak to prawda. Jak wcześniej wspomniałam, nasze gimnazjum zajęło drugie miejsce pod względem poziomu nauczania i wyników w nauce w województwie kujawsko-pomorskim. Jest oczywiście numerem jeden we Włocławku.
- Dziękuję za rozmowę.

Wywiad przeprowadził Damian Drożdżewski, kl. Va

Wywiad z panem Gołębskim na temat Zespołu Szkół Katolickich we Włocławku

- Dzień dobry.
- Dzień dobry.
- Chciałam z Panem porozmawiać na temat Zespołu Szkół Katolickich we Włocławku. Co może Pan powiedzieć na ten temat?
- To niezwykła szkoła, do której chodzą uczniowie, którzy mają pasje, rozmaite talenty. Są niezwykle ciekawi świata, poszukują odpowiedzi na

ważne pytania, a co najważniejsze otrzymują w szkole określony system wartości.

- Jak sama nazwa mówi jest to zespół szkół. Na jakich poziomach odbywa się kształcenie?

- Obecnie w skład zespołu wchodzi gimnazjum oraz liceum. W gimnazjum jest 15 klas, po 5 w każdym cyklu. W liceum jest 8 klas.

- Jakie kierunki są oferowane w szkole ponadgimnazjalnej?

- Humanistyczny, matematyczny, przyrodniczy.

- Co szkoła oferuje swoim uczniom?

- Liczne koła zainteresowań, nowoczesne technologie, wykorzystane do nauczania tablice interaktywne w każdej klasie, zajęcia tańca towarzyskiego. Dla uczniów poza szkoły - nowoczesny internat. Mamy bibliotekę szkolną, doskonały bar szkolny. Przed zajęciami, w czasie przerw i po zajęciach młodzież może spędzić czas w świetlicy, grając w bilard czy szachy. Atutem ZSK jest doskonała baza i bardzo wysoki poziom nauczania.

- Jakie są koła zainteresowań w szkole?

- Różne: przedmiotowe, sportowe, hobby-styczne. Uczniowie doskonale grają w szachy, jest kółko fotograficzne, odbywają się zajęcia chóru. Chętni uczestniczą w darmowych zajęciach na basenie.

- Szkoła jest uważana za jedną z najlepszych we Włocławku. Czy tak jest naprawdę?

- Tak jest istotnie: od lat mamy najwyższe wyniki, Egzamin gimnazjalny i matury. Nasi uczniowie są laureatami wielu konkursów i olimpiad.

- Dziękuję.

Wywiad przeprowadziła

Julia Pierowska z Va

O bezpieczeństwie raz jeszcze Prace konkursowe uczniów

W dniach 20 I – 09 II 2012 r. naszej szkole został przeprowadzony konkurs literacki na temat „Co powinno się zmienić w Twojej szkole, abyś czuł się bezpiecznie” w ramach projektu „Bezpieczna szkoła- bezpieczny uczeń”

Na konkurs wpłynęło 36 prac z klas III-VI. Komisja oceniała prace w dwóch grupach wiekowych. W konkursie dla klas III-IV na komiks przyznano nagrody następującym uczniom:

- I Mikołaj Jakimec - kl.IV b**
- II Julia Matusia - kl. IV b**
- III Kacper Błaszcyk - kl. IV a**

W grupie dla klas V-VI w konkursie na opowiadanie komisja przyznała następujące miejsca:

- I Mateusz – Witka Jeżewski – kl.VI a , Martyna Matusiak – kl. VI b**
- II Marcjanna Grzesiak - kl.VI a, Julia Graczyk - kl. Va**
- III Aleksandra Grzesikowska -kl. Va, Damian Drożdżewski – kl. Va**

Poniżej prezentujemy nagrodzone prace uczniów z klas IV-VI.

I miejsce

„Bezpiecznaszkoła.net”

W pewien piątek klasa VI a miała lekcję informatyki. Wklejali, wycinali i kopiowali pliki. Chłopiec o imieniu Michał pracował przy komputerze nr trzy. Był uzdolnionym informatykiem, nawet tworzył własne programy. Zaciekał go plik o nazwie: „Nie otwierać!”. Zastanawiał się nad tym, co może się w nim znajdować:

-Może to jest jakiś ciekawy program? -myślał Michał-ale może to być też szkodliwy plik-Pokusa, aby otworzyć go, była nie do zniesienia.

W końcu zdecydował się otworzyć ten plik. Gdy zobaczył to, co się w nim kryje, chciał go natychmiast zamknąć. Niestety, nie udało się. Nagle wyłączyły się wszystkie komputery. Pani nauczycielka od razu zaczęła szukać przyczyny tego „wypadku”. Michała dręczyło sumienie, że nic nie mówi, więc „wziął się w garść” i wyznał całą prawdę:

-Proszę pani! To wszystko to moja wina. Na moim komputerze znajdował się plik o nazwie „Nie otwierać!”, chciałem zobaczyć co w nim się kryje, więc go otworzyłem. To chyba jakiś wirus. Nawet nie mogłem go zamknąć!

-Dobrze, że się przyznałeś. Może dzięki tym informacjom uda się naprawić komputery, ale teraz musisz iść do pani dyrektor i opowiedzieć jej całą prawdę. Już dawno mówiłam, aby kupić nowy program antywirusowy!

Michał szybko pobiegł do gabinetu pani dyrektor i opowiedział to wszystko. Po dwóch tygodniach nauczyciele znaleźli „twórcę” tego programu. Był to chłopiec o imieniu Maciek, który przyznał, że zrobił ten program „dla żartu”. Następnego dnia pani dyrektor zawołała Michała i Maćka do swojego gabinetu.

-Jesteście szczególnie uzdolnieni informatycznie - mówiła pani dyrektor- ale nie marnujcie swojego talentu na takie „głupoty”.

-Dobrze, proszę pani - odpowiedzieli chłopcy.

Pani dyrektor zarządziła utworzenie kółka informatycznego i oczywiście kupienie nowego programu antywirusowego

Wszystko całe szczęście dobrze się skończyło i od teraz w szkole wszyscy chętni mogą rozwijać swoje zainteresowania na kółku informatycznym.

Mateusz Witka-Jeżewski VI a

I miejsce

Piękny sen Martyny

Pewnego dnia byłam bardzo przygnębiona, ponieważ w szkole koleżanki mnie przezywały. Nie byłam w dobrym humorze, więc poszłam szybko spać.

Następnego dnia obudziłam się jako dorosła kobieta. Poszłam do szkoły. Okazało się, że jestem jej dyrektorką. Bardzo mi się to spodobało. Tylko sporo uczniów z mojej szkoły było niegrzecznych. Nauczyciele ciągle do mnie przychodzili ze skargami. Uwagi, punkty ujemne czy wezwania rodziców nie pomagały. Pomyślałam sobie - „ To moja szkoła i muszę pilnować w niej porządku”. Zaczęłam działać. Kiedy któryś z uczniów przyszedł do mnie z nauczycielem, wzięłam go do swojego gabinetu, a nauczycielowi podziękowałam. Postanowiłam przeprowadzić z uczniem poważną rozmowę!

- Dlaczego ciągle niszczysz dekoracje w naszej szkole, dlaczego wszystko psujesz ?-zapytała. Chłopiec milczał.

- Nie zdajesz sobie sprawy, jak wiele pieniędzy wyłożyliśmy na nie? On dalej milczał.

- Adam, powiesz coś wreszcie ?!

- Ja przepraszam ! Nie chciałem, ale koledzy ciągle mnie przezywiają i biją. Nie wiedziałem, co robić, więc..... jawyżyłem się na tych dekoracjach. Obiecuję , że się poprawię, ale niech pani nie dzwoni do rodziców. Oddam pieniądze za zniszczone dekoracje ze swojego kieszonkowego .

- Nie musisz - odrzekłam .
- Dobrze, przepraszam.
- Słuchaj, a kto dokładnie Ci to robi ?
- No, no... ja nie mogę powiedzieć, bo oni mnie pobijają, jeśli się dowiedzą, że pani powiedziałam.
- No, ale... No dobrze , to Damian i Arek z VI c . - powiedział Adam.
- Dziękuję, a teraz zmykaj.- powiedziałam.
- Do widzenia - odpowiedział.

Następnego dnia porozmawiałam z chłopcami. Każdego dnia po lekcjach zostawali i ścierali tablice we wszystkich klasach, odśnieżali drogę ze śniegu, pomagali woźnym. Chłopcy się zmienili. Zrozumieli, że trzeba być dobrym.

Nagle się ocknęłam. okazało się, że to był tylko sen. Dzięki niemu mogłam podpowiedzieć pani dyrektor, jakie kary może stosować dla niegrzecznych uczniów. Nasza szkoła jest już bardziej przyjazna i ładniejsza, a co ważniejsze nie ma w niej łobuzów.

Martyna Matusiak Kl. VI b

II miejsce

„Zmiany w szkole”

Tak jak w każdej, tak i w mojej szkole, czasem między uczniami dochodzi do przemocy. Zawsze byłam przeciwna prześladowaniu młodszych dzieci, ale nigdy nie miałam okazji, aby się temu sprzeciwić, aż do wczorajszego ranka.

Była to środa. Przyszłam do szkoły tak jak zawsze. Weszłam do szatni, zdjęłam buty i zmieniłam je na szkolne trampki. Pamiętam, że bardzo się spieszyłam, ponieważ miałam ważną klasówkę na języku polskim i nie chciałam się na nią spóźnić. Idąc na górę, spostrzegłam grupę młodzieży i jedno mniejsze dziecko. Stałam niedaleko i chwilę się przyglądałam tej sytuacji. W końcu Kuba, Maciek, Damian i Jurek odeszli. To właśnie oni byli tak zwaną „szkolną grupą”. Byli bardzo nieciekawym towarzystwem:

kradli, bili, wymuszali i niszczyli wszystko. Gdy odeszli, został tam tylko mały, zapłakany i przerażony chłopczyk. W głowie miałam test, ale nie mogłam malca tak zostawić. Podeszłam więc, uspokoiłam go, a potem poprosiłam, aby wszystko mi powiedział. Na początku nie chciał, ale po chwili wszystko mi wyjawiał. Wyznał mi, że to zaczęło się tydzień temu. Wtedy po raz pierwszy zmuszali go do dania im pieniędzy. Codziennie brali od niego po 5, 6 zł. On mówił rodzicom, że to na składki, wycieczki i różnego rodzaju wyjścia. Od razu stwierdziłam, że pójdziemy do dyrektora.

Jaś - bo tak miał na imię - niepewnie, ale się zgodził. W gabinecie wszystko wspólnie opowiedzieliśmy. Pan dyrektor, powiedział, że bardzo się cieszy, że , a dla tych chłopaków będą „specjalne” kary. Na sprawdzian nie zdążyłam, ale pani nie była zła, bo pomogłam temu dziecku.

Nazajutrz odbył się apel, na którym przedstawiono nam karę dla chłopców i oświadczono, że szkoła podejmie różne działania, zwłaszcza dla dzieci, które na szkolnych przezwach nie czują się bezpiecznie. Jestem z siebie zadowolona.

Marcjanna Grzesiak kl. VI a

II miejsce

„Co zmieniłbyś w swojej szkole aby było bezpieczniej”

Kiedy postanowiłam wziąć udział w konkursie i napisać coś na temat: „Co zmieniłbyś w swojej szkole, aby było bezpieczniej, panowały zdrowe relacje” w ogóle nie miałam pomysłu. Zawsze wydawało mi się, że w szkole czuje się bardzo bezpiecznie, ale kiedy zaczęłam intensywniej nad tym myśleć to uświadomiłam sobie, że są rzeczy, które z chęcią bym zmieniła. Na pewno dzięki tym zmianom poczułabym się o wiele bezpieczniej.

Chodzi mi głównie o „agresywnych” uczniów. Nie raz i nie dwa widziałam jakąś bój-

kę. Mam kilka propozycji, jak można by było zapobiec tym zdarzeniom, które mogą skończyć się bardzo źle. Na przykład: stworzyć kółka pozalekcyjne, na które obowiązkowo uczęszczają będą osoby z problemami takimi jak właśnie to, że swoje emocje wyładowują na kolegach i koleżankach ze szkoły. Spotykać się tam będą ze szkolnym pedagogiem lub psychologiem albo innymi nauczycielami, którzy byliby w stanie pomóc im w takiej trudnej sytuacji. Wydaje mi się, że dobrym pomysłem będzie także to, aby wyjątkową opieką objąć dzieci z jakimiś schorzeniami, ponieważ to one często mogą być uczestnikami nieprzyjemnych sytuacji. Warto, żeby takimi dziećmi zajęły się dzieci zdrowe i np. odprowadzały dzieci z takimi problemami zdrowotnymi po lekcjach do domów. Wtedy na pewno dziecko chore będzie miało większe szanse na to, że bezpiecznie znajdzie się wśród domowników i będzie mogło pochwalić się nową oceną bądź nowo poznanym kolegą.

Można często np. raz na dwa tygodnie, poprowadzić zajęcia dla całych klas z osobą doświadczoną w takich sprawach. Bardzo dobrze byłoby te zajęcia zacząć już w zerówkach, ponieważ łatwiej jest nauczyć odpowiednich nawyków dzieci młodsze. Doskonałym sposobem jest też wprowadzenie systemu nagród i kar. Nie chodzi w tym wypadku o wstawienie pochwały lub nagany do dziennika, ale także rzeczy fizyczne lub pracochłonne. Taką karę na pewno bardziej uczeń zapamięta. Każda kara lub nagroda musi być objaśniona. „Dobra” kara to np. to, że uczeń musi po lekcjach pomóc paniom woźnym umyć podłogę na korytarzu lub umyć lustra w łazience, może także być trzecią ręką konserwatora i pomagać mu dokręcać śruby lub grabić liście albo odśnieżać drogę.

Nagroda, która spodoba się uczniowi to np. darmowe bilety podczas wycieczki do teatru albo kina. Oprócz bijatyk mogą zdarzyć się wypadki, które wcale nie były celowe. Mam na myśli np. zwykły wypadek na lekcji wychowania fizycznego, bo jest to lekcja, na której nie trzeba długo czekać na kontuzję. W takich sytuacjach niezbędna jest pomoc szkolnej pielęgniarki, która nie zawsze jest obecna, co często

może być dużym problemem dla poszkodowanego ucznia, jak i dla nauczyciela w-f. Nauczyciele regularnie powinni uczestniczyć w szkoleniach BHP, muszą być informowani o zmianach i nowo wprowadzonych regulach.

Dużym problemem dla zdrowia ucznia mogą być tornistry, które często są zbyt ciężkie. Doprowadzić to może do poważnych uszkodzeń kręgosłupa, ale nawet na to jest sposób. W szkołach obowiązkowo powinny być szafki, w których uczniowie zostawili by zbędne podręczniki, ćwiczenia i zeszyty, a do domu zabierali tylko zeszyt z pracą domową. Niestety szkoła często nie ma możliwości ufundowania takich szafek lub przeszkodą jest brak miejsca na taki przedmiot. To znaczy, że np.: korytarze są za wąskie, a szatnie nie mają zadowalających rozmiarów. Wszystkiemu jednak można w jakiś sposób zaradzić. Wystarczy, że w każdej klasie udostępniona będzie jedna szafka bądź półka lub chociaż w kącie pomieszczenia stać będzie karton, w którym uczniowie będą mogli pozostawić książki z danego przedmiotu.

W klasach krzesła powinny być zbudowane w taki sposób żeby nie można było się na nich „bujać”. Warto żeby ławki nie miały szpiczastych rogów tylko ładnie zaokrąglone narożniki. Wtedy podczas uderzenia w kant ławki szkoda będzie mniejsza. Często gniazdka w ścianach są nie zabezpieczone i łatwo o porażenie prądem. Dlatego zamontowanie zaślepek będzie bardzo dużym plusem dla bezpieczeństwa w szkole.

Dzięki napisaniu tej pracy zdałam sobie sprawę, ile niebezpieczeństwa jest w miejscu, do którego przychodzę pięć razy w tygodniu. Mam nadzieję, że więcej osób zda sobie z tego sprawę, i że moja praca zmieni choć trochę stan bezpieczeństwa w szkole. Wiem, że szkoła czyni w tym zakresie wiele, Ale to my sami uczniowie nie zawsze dbamy o swe bezpieczeństwo i dobre relacje.

Julia Graczyk kl. Va

III miejsce

Co powinno się zmienić w twojej szkole, żeby były dobre relacje?

Mam na imię Ola i jestem uczennicą Szkoły Podstawowej nr 10. Uczęszczam do niej już piąty rok. W moich wspomnieniach zostanie na zawsze. Wszystkie chwile - te dobre i te złe - które spędziłam w szkole. Lubię do niej chodzić ze względu na atmosferę, jaka tam panuje. Nauczyciele są mili, a uczniowie przyjaźni.

Kiedy zadałam sobie pytanie - Co powinno się zmienić w mojej szkole, żeby było bezpiecznie i by były dobre relacje? - doszłam do wniosku, że należałoby zacząć od nas samych, czyli uczniów. Każdy z nas wie, jak należy postępować i jak się zachowywać, ale z realizacją tych założeń bywa różnie. Wielu uczniów lekceważy swoje i innych bezpieczeństwo, pomimo ciągłych upomnień i uwag. Nie każdy reaguje na stwierdzenia: Nie popychaj! Nie ciągnij! Nie podkładaj nogi! Mało kto zdaje sobie sprawę z konsekwencji pozornie niewinnych psot.

Może gdyby były organizowane spotkania klasowe, na których wyświetlane by były filmy ukazujące skutki agresywnego i bezmyślnego zachowania wraz z jego konsekwencjami, być może jakiś łobuziak zastanowiłby się, zanim zrobiłby komuś krzywdę.

Bardzo dobry wpływ miałyby również spotkania, na których uczniowie wypowiadałyby swoje urazy i żale w stosunku do kolegów i koleżanek. W wielu klasach to już funkcjonuje. Wówczas szczerą rozmowa mogłaby doprowadzić do rozwiązania konfliktu. Bardzo istotną sprawą mogłyby stać się comiesięczne spotkania rodziców z niesfornymi dziećmi i pedagogiem, na których rozmawiałoby się o zachowaniu ucznia uwzględniając jego dobre i złe zachowanie w ciągu miesiąca.

Na poprawę bezpieczeństwa i relacji między uczniami w mojej szkole mogłyby mieć ogromny wpływ zajęcia pozalekcyjne, np.: nauka tańca, malarstwo, judo, zapasy. W mojej szkole jest bogata oferta zajęć pozalekcyjnych. Niektórzy z nas uczestniczą w kilku zajęciach. Szkoda, że nie wszyscy z

nich korzystają. Wówczas dzieci wyzbyłyby się nadmiaru energii i nie miałyby siły na dalsze psoty.

Sądzę, że moja szkoła jest w miarę bezpieczna i spokojna. Zawsze idę do niej z chęcią, bo wiem, że nad moim bezpieczeństwem czuwają nauczyciele i cały personel Szkoły Podstawowej nr 10.

Ola Grzesikowska V a

III miejsce

Co zmienić żeby w twojej szkole było bezpiecznie, i panowały zdrowe relacje?

Jestem uczniem Szkoły Podstawowej nr 10 we Włocławku im. 2 Armii Wojska Polskiego. Moja szkoła jest bezpieczna, chociaż zdarzają się sytuacje groźne i niebezpieczne. Dzieje się tak dlatego, że szkoła znajduje się w centrum miasta i dzielnicy, która należy do najbardziej niebezpiecznych w naszym mieście. Również uczniowie naszej szkoły pochodzą z różnych rodzin. Nie brakuje uczniów z tak zwanych rodzin patologicznych, gdzie przeważa przemoc i alkohol. Później tacy uczniowie swoje frustracje wyładowują na swoich rówieśnikach lub co gorsze na młodszych uczniach. Nauczyciele nie zawsze są w stanie dotrzeć do każdego ucznia, którego dotknęła w szkole jakaś krzywda.

Dlatego też, aby w naszej szkole było jeszcze bezpieczniej, zaproponowałbym, aby na korytarzu szkolnym, każdej kondygnacji znalazły się „skrzynki zaufania”. Do takiej skrzynki trafiałyby informacje o pobiciach, kradzieżach lub zniszczeniach mienia szkoły lub ucznia.

Można byłoby również anonimowo informować dyrekcję szkoły o osobach, które posiadają niebezpieczne narzędzia, grożą pobiciem lub zażywają bądź rozprowadzają narkotyki na terenie szkoły. Można by też wrzucać kartki z magicznymi słowami przepraszam, dziękuję (oczywiście, jeśli komuś brak odwagi, aby to samemu powiedzieć). Można by też wykorzystać szkolny radiowęzeł i nadać ciekawą audycję, sondę na temat poprawy bezpieczeństwa.

Dzięki takim działaniom możemy sprawić, że nasza będzie bezpieczniejsza i przyjemniejsza.

Damian Drożdżewski Kl. Va

Kącik czytelniczy

Maleszka Andrzej : „Magiczne drzewo” - książka scenarzysty nagrodzonego Emmy Award.

Jest to doskonale i nowocześnie opowiedziana historia o trójce współczesnych polskich dzieci, które muszą pokonać mnóstwo trudności, by odzyskać miłość rodziców pochłoniętych zarabianiem pieniędzy.

W los Kukiego, Tosi i Filipa mocno wplata się świat magii w postaci czerwonego krzesła, które zostało zrobione z Magicznego Drzewa i posiada niezwykle właściwości.

Niesamowicie intensywna akcja i świetne tempo narracji powodują, że książkę czyta się jednym tchem. ☺

*Książkę poleca bibliotekarz SP 10
p.T. Rapsiewicz*

Młodzi czytelnicy, pamiętajcie!

**Czytania książek wzbogaca
i uszlachetnia człowieka!**

DLA RODZICÓW

Rok 2012 Rokiem praw dziecka

Dzieci posiadają szczególne prawa.. Dziecko nie potrafi samo zadbać o siebie, nie potrafi samodzielnie aktualizować swojej natury. Potrzebuje do tego rodziców, opiekunów, potrzebuje wielu innych ludzi. Dlatego naturalnymi "strażnikami" praw dziecka są jego rodzice i opiekunowie. Ale dziecko potrzebuje też specjalnego zabezpieczenia w prawie stanowionym. Dobre prawo stanowione może i powinno pomagać rodzicom i opiekunom w rozwoju dziecka. W Polsce **Konstytucja RP, Konwencja o Prawach Dziecka oraz Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka** stanowią najważniejsze odnoszące się do dziecka stanowione akty prawne . „*Każde dziecko ma prawo do ochrony przed zaniedbaniem lub przemocą. Ma prawo do wychowywania się w rodzinie, do godziwych warunków socjalnych, do edukacji i ochrony zdrowia. Każde dziecko, a zwłaszcza to niepełnosprawne, ma prawo do szczególnej pomocy i trosk*”i – czytamy w stanowisku sejmiku województwa z 19 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Praw Dziecka w Województwie Kujawsko-Pomorskim.

Rok 2012 to okazja aby przybliżyć dzieciom i młodzieży sylwetkę **Janusza Korczaka** (Henryka Goldszmita), wybitnej sławy pedagoga, lekarza, publicysty i oficera Wojska Polskiego, który był propagatorem idei, że dziecko jest autonomiczną osobą posiadającą własne prawa, potrzeby i zainteresowania. Wraz ze swoimi wychowankami zginął w komorze gazowej obozu zagłady w Treblince. W 2012 roku mija 70.

rocznica jego śmierci i setna rocznica założenia przez niego Domu Sierot w Warszawie Sejmik ustanowił rok 2012 Rokiem Praw Dziecka w Województwie Kujawsko-Pomorskim. Samorządowe władze regionu włączają się w ten sposób w ogólnopolskie obchody ogłoszonego przez Sejm RP Roku Janusza Korczaka.

„Nie ma dzieci - są ludzie” - to credo pedagogiczne Henryka Goldszmita. Nie założył on własnego domu, ponieważ jak wyznał - "za syna wybrałem ideę służenia dziecku i jego sprawie".

Walka o dobro, sprawiedliwość i ochronę praw dziecka, poznanie i zgłębianie jego potrzeb wypełniły całe życie Janusza Korczaka. Centralny motyw działalności i twórczości J. Korczaka stanowi - prawo każdego dziecka do życia i odpowiedniego jego poziomu. Pisał o konieczności zapewnienia dziecku odpowiedniej jakości życia w sferze jego potrzeb fizycznych, emocjonalnych, intelektualnych i społecznych. Trafnie współcześni przypisują J. Korczakowi tytuł obrońcy Praw Dziecka.

Z naczelnej zasady przyjętej przez J. Korczaka, iż dziecko jest człowiekiem wynika troska o wciąż gwałcone przez dorosłych prawa. Spośród wielu praw, o których pisał i o które walczył, jako zasadnicze należy wymienić:

Prawo do szacunku

Jest to prawo najbardziej lekceważone we współczesnym świecie. Dzieci trzeba nie tylko kochać, ale też dobrze traktować, a to oznacza indywidualne podejście do każdego wychowanka. Wielu starań powinno dołożyć społeczeństwo, by uczeń miał prawo do poszanowania godności własnej w sprawach osobistych, rodzinnych i koleżeńskich.

Prawo do niewiedzy

Dla kilkuletniego dziecka nie wszystko jest proste i jasne jak nam się wydaje. Otaczający świat jest dla niego nieznanym. Dorosli powinni mieć wiele wyrozumiałości i cierpliwości wobec niekończących się pytań dziecka.

Prawo do niepowodzeń i lez

Nie wolno oskarżać dziecka za niepowodzenia, lecz należy cierpliwie czekać, aż dziecko wydorosłe, nabierze życiowego doświadczenia. Zamiast karania współczesna psychologia proponuje - "pokaż dziecku jak można naprawić zło".

Prawo do upadków

Obcując na co dzień z dziećmi nie powinno nas dziwić, że dzieci upadają czy grzeszą. Wychowawca uznając prawo do upadku, akceptując błędy podopiecznych musi pamiętać, że jego obowiązkiem jest obserwowanie zachowania, wyjaśnianie przyczyn nieprawidłowości i odchyień w rozwoju oraz podejmowanie działań

kompensacyjnych wobec dzieci, które tego potrzebują.

Prawo do własności

Poszanowanie tego prawa jest konieczne zarówno ze strony nauczycieli jak i rodziców. Uczymy dzieci, że mają prawo do własności, ale również powinny je respektować wobec innych.

Prawo do tajemnicy

Dzieci, nawet te najmłodsze, mają swoje tajemnice osobiste, rodzinne czy koleżeńskie. Dorośli powinni je szanować. Nauczyciel szanujący tajemnicę dziecka, uczy swoją postawą, że są sprawy, o których nie mówi się wszystkim.

Prawo do radości

J. Korczak w swoim pamiętniku pisał - "dziecku potrzebna jest jasność szczęścia i ciepło miłości.... Niech dzieci się śmieją, niech będą wesołe." Dziecko powinno wychowywać się w miłej i serdecznej atmosferze, pełnej uśmiechu i radości.

Prawo do wypowiedzania swoich myśli i uczuć
Łamanie tego prawa jest krzywdą wyrządzoną dziecku, którą trudno w życiu naprawić. Należy dać dziecku prawo do wyrażania własnych poglądów i uczuć, przyjmując je stosownie do wieku i dojrzałości dziecka. Dzieci potrzebują tego, by ich uczucia były akceptowane i doceniane.

Prawo do dnia dzisiejszego

Dziecko żyje teraźniejszością, bieżącą chwilą i to liczy się najbardziej. Wszystko co było w przeszłości czy dopiero ma nadejść, nie jest dla niego tak ważne. "Dla jutra lekceważy się to, co je dziś cieszy, smuci, dziwi gniewa, zajmuje. Dla jutra, którego nie rozumie (...) kradnie się lata życia" - to słowa J.Korczaka.

Korczakowskie prawa dziecka są aktualne do dziś. Jego myśli, idee, jego cele ocalały i większość z nich zrealizowano w Konwencji Praw Dziecka.

Bardzo ciekawy, zasługujący na naszą zadumę jest ponadczasowy „apel”, który powstał w ubiegłym wieku, a jest wciąż aktualny:

Apel Twojego Dziecka

wg Janusza Korczaka

Nie psuj mnie. Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego, czego się domagam. To tylko próba sił z mojej strony.

Nie bój się stanowczości. Właśnie tego potrzebuję - poczucia bezpieczeństwa.

Nie bagatelizuj moich złych nawyków. Tylko ty możesz pomóc mi zwalczyć zło, póki jest to jeszcze w ogóle możliwe.

Nie rób ze mnie większego dziecka, niż jestem. To sprawia, że przyjmuje postawę głupio dorosłą.

Nie zwracaj mi uwagi przy innych ludziach, jeśli nie jest to absolutnie konieczne. O wiele bardziej prze-

muję się tym, co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy.

Nie wmawiaj mi, że błędy, które popełniam, są grzechem. To zagraża mojemu poczuciu wartości.

Nie chroń mnie przed konsekwencjami. Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych.

Nie przejmuj się za bardzo, gdy mówię, że cię nienawidzę. To nie ty jesteś moim wrogiem, lecz twoja miażdżąca przewaga.

Nie zwracaj zbytnej uwagi na moje drobne dolegliwości. Czasami wykorzystuję je, by przyciągnąć twoją uwagę.

Nie zrzedź. W przeciwnym razie muszę się przed tobą bronić i robię się głuchy.

Nie dawaj mi obietnic bez pokrycia. Czuję się przeraźliwie tłamszony, kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

Nie zapominaj, że jeszcze trudno mi jest precyzyjnie wyrazić myśli. To, dlatego nie zawsze się rozumiemy.

Nie sprawdzaj z uporem maniaka mojej uczciwości. Zbyt łatwo strach zmusza mnie do kłamstwa.

Nie bądź niekonsekwentny. To mnie ogłupia i wtedy tracę całą moją wiarę w siebie.

Nie odtrącaj mnie, gdy dręcę cię pytaniami. Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić cię o wyjaśnienia, poszukam ich gdzie indziej.

Nie wmawiaj mi, że moje lęki są głupie. One po prostu są.

Nie rób z siebie nieskazitelnego ideału. Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia. Nie wyobrażaj sobie, iż przepraszając mnie stracisz autorytet. Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej nawet ci się nie śniło.

Nie zapominaj, że uwielbiam wszelkiego rodzaju eksperymenty. To po prostu mój sposób na życie, więc przymknij na to oczy.

Nie bądź ślepy i przyznaj, że ja też rosne. Wiem, jak trudno dotrzymać mi kroku w tym galopie, ale zrób, co możesz, żeby nam się to udało

Nie bój się miłości. Nigdy.

Niech powyższy Apel będzie naszym Kodeksem postępowania z dziećmi.

zebrała i opracowała Joanna Dziedzic (pedagog szkolny)

Marcin Brykczyński

O prawach dziecka

*Niech się wreszcie każdy dowie
I rozpowie w świecie całym
Że dziecko to także człowiek,
Tyle że jest mały.
Dlatego ludzie uczeni
Którym za to należą się brawa
Chcąc wielu dzieci los odmienić
Stworzyli dla was mądre prawa.
Więc je na co dzień i od święta
próbujcie dobrze zapamiętać:
Nikt mnie siłą nie ma prawa zmuszać do niczego
A szczególnie do zrobienia czegoś niedobrego.
Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zaciekawi
I mam prawo sam wybierać, z kim się będę bawić.
Nikt nie może mnie poniżyć, krzywdzić, bić, wy-*

zywać

*I każdego mogę zawsze na ratunek wzywać.
Jeśli mama albo tata już nie mieszkają z nami
Nikt nie może mi zabronić spotkać ich czasami.
Nikt nie może moich listów czytać bez pytania
Mam też prawo do tajemnic i własnego zdania.
Mogę żądać, żeby każdy uznał moje prawa
A gdy różnię się od innych, to jest moja sprawa.
Tak się w wiersze poukładają Prawa dla dzieci na
całym świecie
Byście w potrzebie z nich korzystali najlepiej jak
umiecie.*

Jeśli masz problem. pamiętaj o funkcji rzecznika praw dziecka. W szkole możesz prosić o pomoc każdego nauczyciela i pracownika.

Pasje klasy III b

Klasa III b rozwija swoje pasje podczas zajęć dodatkowych organizowanych w szkole i poza nią. Razem z wychowawczynią, p. Danutą Chojnowską, bierze udział w rajadach, zawodach sportowych, prezentuje swoje zainteresowania w ramach akcji „Moje pięć minut”, z wielkim zacięciem ćwiczy kujawiaka i poznaje nasze regionalne tradycje. Młodzi wykonawcy swoimi występami umili niejedną uroczystość szkolną i pozaszkolną, a scenariusz do nich opracowała sama wychowawczyni. Jej pasją jest zwiedzanie Polski na rowerach. Uwielbia rowerowe wyprawy po najbliższej i dalszej okolicy. P. Danuta lubi śpiewać, recytować. Swoimi pasjami zaraża uczniów.

Oto mini reportaż prezentujący pasje III b.

Zainteresowania turystyczne:
udział w rajdach PTTK,
zdobywanie odznak OTP

Sadzenie drzew podczas rajdu „Wiosna 2011”

Oto zainteresowania sportowe. Udział uczniów w corocznym biegu im. ks. J. Popieluszki. I miejsce dla szkoły.

Prezentacje uczniowskie „Moje 5 minut” z różnych dziedzin: przyroda, historia, mitologia, lotnictwo, wynalazki, śpiew, taniec, świat bajek.

Prezentacje artystyczne:
„Tańce, zwyczaj kujawskie”

Prezentacje teatralne.

**„ Co to jest szczęście?
Innych uczynić szczęśliwym.
Co to jest radość?
Innym sprawiać radość.” (W. von Keppler)**

Tymi słowami społeczność SP 10 dziękuje wszystkim sympatykom za dary płynące z serca, za wspieranie wszystkich inicjatyw, za życzliwość i uśmiech.

ALLELUJA **Świąt Zmartwychwstania Pańskiego spędzonych w atmosferze rodzinnego ciepła, zdrowych i pogodnych; radości, która daje nadzieję i siłę oraz optymizmu życzy Wszystkim z okazji nadchodzących świąt społeczność „Dziesiątki.”**

Zespół redakcyjny: uczniowie klasy V a

Uwaga: Grafika pochodzi ze stron internetowych WWW.google.....

Dziękujemy!!

